SURUADRESSIEN MUISTOLAUSEET, ***www.korttituote.com***

1. Jeesus sanoo: Minun Isäni kodissa on monta asuinsijaa. Joh.14:2
2. Lämmössä armon auringon jo linnut visertää, vaan sitten suvi aina on, kun matka taakse jää. Virsi 489:5
3. Sillä sinun tykönäsi on elämän lähde; sinun valkeudessasi me näemme valkeuden. Ps.36:10
4. Herra on minun paimeneni, ei minulta mitään puutu. Ps.23:1
5. Herra, Sinun armosi pysyy iankaikkisesti. Ps.138:8
6. Levolle lasken, Luojani, Armias ole suojani.Sijaltain jos en nousisi, taivaaseen ota tykösi.
7. Ihmisen elinpäivät ovat niinkuin ruoho. Kun tuuli käy hänen ylitsensä,
   ei häntä enää ole. Mutta Herran armo pysyy iankaikkisesti. Ps. 103:15-17
8. Vaikka minä vaeltaisin pimeässä laaksossa, en minä pelkäisi mitään pahaa, sillä sinä olet minun kanssani. Ps.23:4
9. Herra on lähellä niitä, joilla on särkynyt sydän. Ps.34:19
10. Sinuun, Herra, minä turvaan. Minun aikani ovat sinun kädessäsi. Ps.31:15-16
11. Hän pyyhkii heidän silmistään joka ainoan kyyneleen. Kuolemaa ei enää ole, ei murhetta, valitusta eikä vaivaa. Ilm. 21:4
12. Herra, kädelläsi uneen painan pään, kutsut ystäväsi lepäämään. Käsi minut kantaa
    uuteen elämään, ikirauhan antaa, valoon jään. Virsi 517:4
13. On hiljaisuus ja suru sanaton, mut tiedämme sun hyvä olla on.
14. Siellä ompi onnellisten maailma siellä autuaitten maa. A.Kivi
15. Jokainen kukka ja puu ylistää Jumalaa. Taivaan tarhassa, siellä kaikki on kauniimpaa.
16. Sinun kädessäsi ovat elämäni päivät. Ps.31:16
17. Jeesus sanoo:Minä olen ylösnousemus ja elämä, joka uskoo minuun, saa elää, vaikka kuoleekin. Joh.11:25
18. Kaikk´on niin hiljaa mun ympärilläin, kaikk´on niin hellää ja hyvää.
    Kukat suuret mun aukeevat sydämessäin ja tuoksuvat rauhaa syvää. Eino Leino
19. Siellä kukkia täynnä on maa, siellä uupunut levätä saa.
20. Päivä kun nousee, niin sammuvi tähti. Ei se ijäks´sammu, ken elämästä lähti. Nukkuos tähti helmassa päivän. Eino Leino
21. Onnellinen hän, joka päänsä painaa iankaikkisen Isän syliin. A.Kivi
22. Täällä pohjantähden alla on nyt kotomaamme, mutta tähtein tuolla puolen toisen kodon saamme.
23. Ei mikään voi kuolla, ei kukat, ei tuuli ei rakkaus kuolla voi.
    Ohi polku vain kulkee ja kukat jää taakse ja muualla tuuli soi. Aila Meriluoto
24. Pysähtyi sydämes pursi rauhan vienoille vesille armon auringon sylihin. J.H.Erkko
25. Hiljaa, hiljaa kuljen tietä ikiuneen. Silmäni mä suljen, aika levon on.
26. Kun kerran viimeisen suljen nämä silmäni maan, yhä ylemmäs sillonko kuljen, yhä ylemmäs nähdäkö saan.
27. Pois aurinko painui, lankesi ilta, jäi taivaan rannalle säihkyvä silta,
    mut kaukaa korven tummuvan yöstä soi laulu ihmisen työstä. Eino Leino
28. Emme unohda muistoas kaunista, hyvää. Viime leposi olkoon rauhaisaa, syvää.
29. Surun kyynelten läpi loistavat onnellisten päivien muistot.
30. Ken tulkita vois kaiken tarkoituksen me jäämme hiljaa vaiti vaieten.
31. muistoa kunnioittaen, ***ADRESSIPAKKAUKSESSA MUKANA MUISTOLAUSELISTA***
32. ***oma teksti, myös ruotsinkielinen***
33. Ikikirkkaus polkusi valaisee, kun on saapunut matkan pää. Mikä kauneinta oli, se muistoksi jää.
34. Paina pääsi enkelin syliin ja näe suloista unta, sillä kotisi on nyt kaunis taivaan valtakunta.
35. Opeta meille, miten lyhyt on aikamme, että saisimme viisaan sydämen. Ps. 90:12
36. Rauhassa menen levolle ja nukahdan. Sinä Herra, sinä yksin olet minun suojani, minä saan elää turvassa. Ps.4:9
38. Minun päiväni olivat määrätyt ja kirjoitetut sinun kirjaasi ennenkuin ainoakaan niistä oli tullut. Ps. 139:16
39. Me katoamme kuin uni aamun tullen, kuin ruoho, joka hetken kukoistaa. Ps. 90:5
40. Päiväni ovat kuin pitenevä varjo, ruohon lailla minä lakastun. Ps. 102:12
41 Hän levittää siipensä yllesi, ja sinä olet turvassa niiden alla. Ps. 91:4
42. Tapahtukoon Sinun tahtosi myös maan päällä niinkuin taivaassa. Matt. 6:10
43 Sulillansa Hän sinua suojaa, ja sinä saat turvan Hänen siipiensä alla. Ps. 91:4
44. Jo Karjalan kunnailla lehtii puu, jo Karjalan koivikot tuuhettuu. Käki kukkuu siellä ja kevät on,vie sinne mun kaiho pohjaton
49. Sinne toivon siivillä jo sydän pieni lennä! Siellä kun on kotomaani, sinne tahdon mennä.
51. Kotimaani ompi Suomi, Suomi armas synnyinmaa. Siellä valkolatva tuomi ahon laitaa reunustaa.
53. Vaipui kädet ahkerat lepoon ikuiseen, saapui Herra noutamaan luokseen väsyneen.
54. Mun kanteleeni kauniimmin taivaassa kerran soi. Ja uusin äänin suloisin mun suuni laulaa voi. Virsi 479:1
70. Rauha uneen uupuneelle, matkan määrään saapuneelle.
71. Muisto kaunis voimaa antaa, surun raskaan hiljaa kantaa.
72. Päivä vain ja hetki kerrallansa, siitä lohdutuksen aina saan. Virsi 338
73. Oi Herra, jos mä matkamies maan lopulla matkaa nähdä sun saan! Oi, jos mä kerran näkisin Herran kunniassaan! Virsi 631b
74. En ma enää aja virvatulta, onpa kädessäni onnen kulta; pienentyy mun ympär' elon piiri;aika seisoo, nukkuu tuuliviiri;
edessäni hämäräinen tie, tuntemattomahan tupaan vie. -Eino Leino
75. Aika päättyy, muistot säilyy.
76. Levollista matkaa.

tekstit 80-207: Nina Ramstadius © Kantolan KorttiTuote Oy

80. Helminä kiiltävät vuosien päivät,vain sydämiimme muistot jäivät.
81. Niin yllättäen alkoi matkasi viimeinen, vaan olkoon määränpää paikka onnellinen
82. Nukahdit uneen niin hiljaiseen,siirryit kotiin kauniin siniseen.
83. Vain pienen hetken verran jokainen meistä taivaltaa, kunnes enkelin syliin päänsä viimein painaa saa.
84. Elit täydesti tämän elämän ja jätit muiston kauniin, lämpimän.
85. Kuin kaunis sävel soimaan jää, muisto, joka lämmittää.
86. Taivainen hyvyys sinut ympäröiköön nyt, kun olet luotamme lähtenyt.
87. Lähdit niin hiljaa, vain taivas sen kuuli ja matkaan sinut saattoi lempeä tuuli.
88. Jäit tähtien varjona ikkunaan ja lämpönä sydämiin asumaan.
89. Aamuauringosta tähtien tuikkeeseen jokainen meistä vaeltaa ja taivaan kotiin saapuessaan saa silmänsä uneen ummistaa.
90. On aika kauneimman kiitoksen, on aika eron ja jäähyväisten.
91. Avautui portti taivainen ja saapui rauha ikuinen.
96. Tunturipurojen solina ja raikkaus, jäi niihin sydämeesi ikuinen kaipaus.
97. Sydän vaarojen kauneutta aina kantoi ja niistä lempeimmät muistonsa antoi.
98. Joskus kantavat muistot ainoastaan meidät takaisin kotisatamaan.
99. Tuuli kotikylän viestiä kuiskailee ja sydän sitä hiljaa kuuntelee.
101. Jumalan kämmenellä on suoja lämmin, hellä.
102. Taivaan tähdet nyt valvoa saa ikiuntasi rauhaisaa.
103. Matkatessasi satamaan viimeiseen, jäävät sydämemme yksin muistoineen.
104. Jäi kaikki turha maallinen, kun koitti rauha ikuinen.
105. Jokainen aalto, joka rantaan jää, tuo mukanaan kaipuuta ja ikävää.
106. Hämärä kun syleilee ja illan varjot tummenee, niin koittaa matka viimeinen luokse taivaan tähtien.
107. Suru saapuu muistoineen ja koskettaa suoraan sydämeen.
108. On lainaa jokainen ihminen ja luonamme vain hetkisen.
110. Kauniina muistoina menneet päivät kuin pienet timantit meille jäivät.
111. Nukahti aurinko, saapui ilta, jäi taivaanrantaan kaunis silta.
112. Kuinka kauan matkamme kestää, sitä tietää emme voi, eikä ihminen voi sitä estää, kun kutsu taivainen soi.
113. Väsyneenä suljit silmäsi, annoit enkelille kätesi.
114. Jäi jälkeesi vain muistojen kaunis silta,jolla tavata voimme joka ikinen ilta.
115. Tähden kirkkaimman sait syttymään, se luo loistoaan suruun, ikävään.
116. Missä linnunlaulu kauneimmin soi, missä luonto aina vihannoi, siellä lempeimmät tuulet tuntea voi.
117. Kun aurinko laskee metsän taa, jo uupunut matkamies levon saa.
118. Oli elämä arkea, kiirettä, työtä, vaan nyt toivotamme hyvää viimeistä yötä.
119. Kun työnsä tehdyksi saa, voi rauhallisena nukahtaa. Pilvet hohtaen heijastaa ja tervetulleeksi toivottaa.
120. Kodista sinivalkean maan, saat paikkaan kauneimpaan matkustaa.
121. On siellä jossain rauha ja hiljaisuus, on ääretön kauneus ja ikuisuus.
124. Minne pilvi matkustaa ja aurinko katoaa, siellä on koti, kauneus ja rauhan maa.
125. Otti enkeli kädestä, kulkua johti, saatteli hellästi kotia kohti.
126. Siellä jossain on kaunein kukkien maa, siellä mieli kevyt kulkea saa,siellä ilon siementä kastella voi,
siellä sävel kirkkain väreinä soi.
127.Tuuli yksin tietää sen, minne lähtee ihminen. Se soi hiljaista lauluaan, kun kutsu jostain annetaan.
128. Silmät ikilepoon sulkeutuu ja vehnäkin tuulessa kumartuu. Muistojen kirjaan kirjoitetaan yksi surusäe kerrallaan.
131. Päivä päättyy illan hämäryyteen, yhteiset hetkemme viimeiseen jäähyväiseen.
133. Kukkien käydessä nukkumaan, sininen hämärä peittää maan ja tie vie kotiin uuteen, kauneimpaan.
134. Hento huntu sadepisaroiden laulaa hiljaa jäähyväisen.
135. Jonain päivänä, toivon niin, jäävät muistot kauniina sydämiin ja varjoista illan himmeän karkottaa aurinko pimeän.
136. Alla pitenevien varjojen lähdit matkaan kanssa enkelten.
137. Kun silmänsä sulkee unista maan, saapuu paikkaan kauneimpaan.
139. Hän, joka luotamme lähti, on yötaivaan kirkkain tähti.
140. Koti enkelten on lähteneen määränpää, vaan muistot kauniit luoksemme jää.
141. Saapui enkeli sinut noutamaan taivaan suojaiseen satamaan,
142. Kun näen taivaan tummuneen, tähden kirkkaimman tiedän syttyneen.
143. Lähdit kanssa enkelin uuteen taivaan kotihin. Kaunis on siellä kukkiva puisto, kaunis on sydämiin jättämäsi muisto.
144. Vaikket luonamme enää olla saa, muistosi kaunis lohduttaa.
145. Saat nukkua unta rauhaisaa enkeleiden siivillään suojaamaa.
146. Ei kaikkea ymmärtää voi, kun kutsu taivainen soi.
148. Kun ilta saapuu ja voimat uupuu, on hyvä hiljaa nukahtaa, matkata kohti parempaa.
150. Kun heijastuvat tähdet illan pimeyteen, soi jossain kutsu valoon ikuiseen.
151. Suru pimeyden viittaansa kantaa, vain kauniit muistot lohtua antaa.
152. Niin kaunis on valkea maa, vaan kauniimpi jossain odottaa.
153. Niin kirkas on taivas talvinen, joka sai sinut tähdeksi sen.
154. Matkan tietää päättyneen, kun se uneen nukuttaa väsyneen. Saa herätä päivään uuteen, lempeään ikuisuuteen.
155. Loimu revontulien, hanki puhtaanvalkoinen ja kauneus tunturien olkoon luonasi ikuinen.
156. Sinut matkaan saattaa saa pala pohjoisten tuulien kuiskintaa, ripaus järvenpintaa kimaltavaa ja
revontulet taivaan valaisevaa.
159. Olet lähtenyt kotiin kauneimpaan, jonne kukin saavumme vuorollaan. Siellä kukat hurmaavat tuoksullaan
ja linnut suloisella laulullaan.
160. On enkeli saanut tehtävän sen kaikkein tärkeimmän. Siipensä peitoksi antaa, kun sinut sylissään kotiin kantaa.
161. Emme askeleitasi kuulla saa, vain kaipaus täällä asustaa.
162. Kaikki kauniit hetket ja yhteiset päivät, niistä omaksemme vain muistot jäivät.
164. On vain hetki hiljaisuuden, vain muistot kaukaisuuden. Emme yhteistä aikaa enää saa, jolla uusia muistoja rakentaa.
165. Poissa on tuska, arki ja työ, vain hiljaiset mainingit rannalle lyö.
166. Niin hiljaa tuuli kulkua johti, ikuisen rauhan rantoja kohti.
167. Nyt alkoi matkasi viimeinen, joka johtaa luo kirkkaiden tähtien.
168. Niin kaunis rauha ylitsesi kulki ja sinut ikuiseen suojaansa sulki.

169. Lähellä valkoisten pilvien, keskellä kultaisten tähtien, olkoon rauha luonasi ikuinen.
170. Hän jätti tuulelle kuiskauksen, auringolle silmien tuikahduksen ja tähdille hymyn pilkahduksen.
171. Hellästi rantoja laineet huuhtelee ja mieli surullinen hiljaa kuuntelee.
172. Kun valo sammuu, vain pimeys jää. Se surua on ja ikävää.
173. Niin hiljaa kuiskaili iltatähti: ”Hän on luonani, joka kerran lähti.”
174. Saa luonaan pitää tärkeimmän vain pienen palan matkaa, sillä joskus on aika jokaisen muualla tietään jatkaa.
175. Matkasi jatkuu nyt tähtien taa, jossa levon lempeimmän viimein saa.
176. Vaikka koittaakin vielä päivä uus, jäi lähtösi myötä vain hiljaisuus.
177. Kohti jokaista surullista ajatusta toivon monta lempeää lohdutusta.
179. Kun sydän viimeisen kerran lyö, saapuu ikuinen, kaunis kesäyö.
181. On elämä kuin kesä, liian lyhyt aina ja jokainen ihminen täällä vain pienen hetken laina.
182. Taivaan sininen ja kirkas tie pois nukkuneen kauniisti kotiin vie.
183. On aika eron ja jäähyväisien, muistoissa kirkkaus onnellisten päivien.
184. Uuteen kotiisi sinut saattaa saa tuhat tuulta ja lintua laulavaa.
185. Tähtitaivas, yö hiljainen, hyvä on nukahtaa syliin sen.
186. Siellä jossain on lämpö ja ikuisuus, kaunein rauha ja hiljaisuus.
187. Vaikka paikkasi tyhjä täällä on, olet säteenä aamuauringon, tähti vierellä kirkkaan kuutamon.
188. Saakoon taivas tähtineen ottaa syliinsä väsyneen.
190. Kun on täyttyneet päivät ja loppunut työ, alkaa lempeä lepo ja kaunein yö.
191. Perinnöksi sinulta jäivät auringon kultaamat päivät ja kotipolku hiljaa huokailee, tuttua askelta kaipailee.
192. Aika armahtaa ja muistot lohduttaa surun tiellä kulkijaa.
193. Kuka tietäisi päiviemme ajan, ja mihin vie polku takana rajan.
194. Hyvä on nukahtaa syliin sen, hämärän yön hiljaisen.
195. Olkoon lepo viimeinen, kaunein uni ihmisen.
197. Olkoon tähtenä kauniina jossakin hän, joka jätti muistojen joukkoon ikävän.
198. Siellä taivaan ja valon asunnoissa huolet ja pimeys ovat poissa.
199. On jossain auringon kultamaa, joka kauneimmat kukat kasvattaa ja täältä poistuneen sinne johdattaa.
200. Tähtien luona paikkasi on, kultaa täynnä yö tummumaton.
201. Sineen taivaan ja maan rajan kantoi tuuli väsyneen vaeltajan.
202. Kauniit, valkeat pilvet ja lempeä tuuli, väsynyt sydän niiden kutsuvan kuuli.
203. Nukahda metsien huminaan, unisatuun kauneimpaan.
204. Aika armahtaa ja muistot lohduttaa surun tiellä kulkijaa.
205. Kohti jokaista surullista ajatusta toivon monta lempeää lohdutusta.
206. Hän päänsä pilvelle painaa saa, nähdä unta kauneimpaa.
207. Aamu vaihtui iltaan, kultasäde hopeasiltaan.

Tekstit 300-303 Paula Piirainen © Kantolan KorttiTuote Oy
300. Tänään sytytin kynttilän.Sinulle, meille, muistoille. Eikä minun tarvitse miettiä, missä olet. Olet tässä, ihan lähellä.
301. Siellä missä kuljet, tähdet teitäsi reunustaa. Siellä missä olet, on toisenlaiset tuulet ja valmiit vastaukset.
Mutta tiedän, tänäänkin, sinä minua kuulet. Lohdun lähetät, hipaisten silität.
302. Me lähdemme ja silti niin monin tavoin jäämme. Merkinnöiksi ovenpieleen, kirjoitukseksi muistilappuun.
Siihen, jonka taittelin talteen, jotta kuulisin sanasi vieläkin. Jäämme tarinoihin, ajatuksiin, eleisiin, ilmeisiin.
Ja sydämeen. Sinne jäämme ikuisesti.
303. Se sumu oli tiheämpi kuin muut.Eikä se heti huolinut valoa vierelleen.Vaan kuljetti kaikkien muistojen läpi.
Kertoi, että itkemättömät on itkettävä. Eikä se hätkähtänyt, vaikka itketti.
Jouluna, arkena, juhlissa, aamulla ja illalla. Kaikkialla, missä jokin tapahtui ensimmäistä kertaa.
Ja kun syksyjä oli kulunut, oli sumulla hento harso, jonka läpi kuulsi valoa.